

DRAGI TANJI VSE NAJ!

357

Tanja Tomažič, dipl. etnologinja in umetnostna zgodovinarica, muzejska svetovalka, je bila ves čas svojega službovanja zaposlena v Slovenskem etnografskem muzeju. V letih 1964–1978 je bila arhivska sodelavka in kustodinja dokumentalistka, potem pa je do upokojitve leta 2000 vodila kustodiat za socialno kulturo, ki ga je tudi sama zasnovala.

Kot kustodinja za družbeno kulturo in kot radovedna oseba širokega duha je z veliko vnemo zbirala in zapisovala pretekle in sodobne načine življenja. Kot zagnana raziskovalka, ki je znala najti stik z ljudmi na terenu, je zbirala številne in raznovrstne informacije in predmete ter s pomočjo fotoaparata vestno dokumentirala dogajanja na terenu. Njeno delovanje je bilo povezano predvsem z gostilnami in gostilništvom, otroškimi igračami, s šegami ter mestno modo in obrtmi. Pri svojem delu je sledila sodobnim metodološkim izhodiščem etnologije in muzeologije, pri čemer so jo zanimala tako ruralna kot urbana okolja. Njeno delovanje je bilo na nekaterih področjih pionirsko, saj se je lotevala novih pristopov in tem.

Med njene najpomembnejše projekte sodi raziskovanje gostiln, ki jih je širši javnosti predstavila s pomočjo člankov in odmevne razstave *Gostilne na Slovenskem* (1978). Življenje in delo ljubljanskih krojačev, šivilj in modistk med svetovnima vojnama je predstavila na razstavi *Ljubljana po predzadnji modi* (1983). Zbrala in osnovala je zbirko otroških igrač, o njih napisala knjigo *Igrače* (1999) in bila avtorica razstave *Igrače, stare in nove, moje in tvoje* (1999). Veliko se je ukvarjala tudi z dokumentiranjem in raziskovanjem velikonočnih, božično-novoletnih in pustnih šeg na Slovenskem. O rezultatih svojega dela je pisala v strokovnih publikacijah, k promociji etnologije in muzejskega dela pa je veliko prispevala tudi s svojimi številnimi objavami v poljudnih revijah.

Sledi Tanjinega neumornega dela danes najdemo tudi v muzejski dokumentaciji, kjer so njeni terenski zvezki in okoli 3500 terenskih fotografij in diapozitivov. Njeno delo pa se kaže tudi v muzejskih depojih, saj je zbrala zelo veliko predmetov. Največ, okoli 600, jih je zbrala v povezavi z zbirko igrač in okoli 500 v zvezi z gostilniško kulturo. Dopolnjevala je zbirke, povezane s šegami (okoli 300 pridobljenih predmetov), oblačilno

kulturo, notranjo opremo, obrtjo in glasbili, če omenimo le najpomembnejše. Posebnost predstavlja zbirka političnih plakatov, priponk in podobnega iz časa osamosvajanja Slovenije v obdobju 1990–1991, ki obsega blizu 300 predmetov.

In njeno petintridesetletno delo na področju etnologije in muzealstva je bilo leta 2000 okronano z Valvasorjevo nagrado za življenjsko delo.

Po upokojitvi je Tanja Tomažič še vedno zelo aktivna, še vedno raziskuje, piše in objavlja tako v strokovnih kot poljudnih publikacijah. Bivši sodelavci, ki se radi spominjamo njene iskrivosti, ji ob jubileju čestitamo in ji želimo, da bi iskrila še naprej.

Tanja Tomažič na terenu, Bransko, 1987
(Dokumentacija SEM)

Tanja Tomažič na muzejskem novoletnem
praznovanju, 90. leta 20. stol.
(Dokumentacija SEM)

Tanja Tomažič na pustnem karnevalu v Dobropolju, 1999 (Dokumentacija SEM)

Tanja Tomažič ob odprtju razstave Igrače, stare in nove, moje in tvoje, 1999 (foto: Barbara Mučič, Dokumentacija SEM)

Tanja Tomažič ob prejemanju Valvasorjene nagrade za življenjsko delo, 2000 (foto: Agata Tomažič, Dokumentacija SEM)

Tanja Tomažič na muzejski ekskurziji v Gočah, 2006 (foto: Nena Židov)